

na swojeho konja byže a jěchafche dale do Witenberka, njeda pak so nikomu spósnacž.

Tón samy džen so tež taj Schwajzarjej na pucž do Witenberka podafchtaj a tam sobotu pschiindžefchtaj. Njedzelu dzěfchtaj k Dr. Schürpfjej, so byfchtaj swoje listy wote-
dačój, a namafafchtaj tam Marcžina Luthera, kiž runje
taf swoblefany, kaž w Jenje, pschi Melanchthonje, Justufu
Zonařu, Amtsdorfu a Schürpfowym bratru ředžefche,
kotsiž jemu powjedachu, fchto bě so we Witenberku
bješ tym ftačo, so tu njebě byk. Luther witašche jeju,
so pořmėwajo, pokafa f porfom na swojeho řuřoda
prajizy: „Tole je Filip Melanchthon, wo kotrymž řym
wamaj powjedač.“

Tón pak, kiž je nam tu zyku wěz taf řwėru a lu-
bořnje wopiřač, to je tón Schwajzar, kiž tam se řwojim
pschecželom do Witenberka pucžowafche, Jan Keřler, kiž
bě pořdžiřcho wobnowjer řchefefčijanskeje zyrkwje abo refor-
mator w řwojim narodnym měfće Sankt-Galenu.

7. Kač je Dr. Marcžin Luther bibliju pschekožowač.

W měřazu juliju 1539 ředžiřche w Nürnbergu moler
Barwol Lautensaf w řwojej róžknej iřtwė njedzelu do-
pokdnja po kemřchach a čžitašche w řwjateho řanowym
řjewjenju. Pschetož wón njemėjeřche jenož myřle na řwoje
molerřtwo, ale so tež wořebje w řwojich řarych létach
řwėru w Bořim piřmje wobhonjowafche, a pytašche řwėru
te řłowa a wučžby řefnacž, kotrež wo Bořim kraleřtwje
ryčža.

Bješ tym so tam ředžo na to myřleřche, fchtož bě
runje čžitač, řačłapa něchtón wo durje, a hdyž bě pschi-